

um calamū eloq̄ntie fontē appellāt eundēq; dignū
 vt fulgido auro tingeret qui passim oēs amore quo
 dā tui nois capiunt. Neq; nō minus q̄ viuā quan
 dā ciceronis imaginē venerant scripta em̄ tua quot
 lectores inueniunt tot hñt sui splendoris admirato
 res. Est em̄ stilus tuus splendens et resonans miro
 artificō subtilissimoq; filo ꝑcin⁹ magni et felicissimi
 ingenij tui moimentū. Opto igit̄ inter nos amorē
 optimū inchoari. ceptūq; sp̄ augeri omi tpe secluso
 At nō in ꝑcinne finxit homer⁹ mineruā que iouis ex
 cerebro fluxit doctos homies colligare cathena au
 rea q̄uis inuicē distet et ꝑcul absint. Tu si me dignū
 tui amoris cēseas me inter tuos cōnumera et bñ va
 le. Si noua petis crescūt apud nos crudelia bella ml̄
 tus sanguis effundit vrbes delēt sacre edes incense
 sunt. agri vastati dispersi coloni. Quisquis em̄ forti
 or. is est ferotior misero semp paciēte popello. null⁹
 dics nobis secur⁹ nullaq; nox̄ quieta est. in vtrāq;
 aurē dormit nemo. Dis hic res ferro gerit̄ ⁊ calibe
 omia miscet impet⁹ ardorq; pugnanciū. Nō scribe
 re dolor ꝑhibet ⁊ singlā rūpit v̄ba singult⁹ tremor
 inest digitis ve semitēt⁹ semiq; laps⁹ calam⁹ vix ruz
 sus vale depingit. Sz q̄ tā longus fui amor ille que
 so te flectat in veniā qui ad multiloquiū me coegit.

Responso ad precedentem.

Salutes multe v̄tuti cōneras. ꝑ literas tuas vir
 colende gr̄e et virtutis plenas dū plegērā lcticia re
 pente ꝑfusus sum atq; vltro ꝑsentatū mihi beniuo
 lentie tue officij libēter accepi ab offerēte qd̄ roga
 re statuerā etiā a negāte. v̄sa ꝑfecto mihi ē literas
 tuas legēt̄i reſenare in aures meas ꝑc̄. illa cicero